తిరస్కారం!

బి. రాజేశ్వరి

వాణీనాథం తదేకంగా చూశాడామె వంక. ఆమె ముఖంలో దృఢ నిశ్చయం కదలాడుతోంది.

"మరొక్క-సారి ఆలోచించుకో నర్మదా!" అన్నాడతను వేడికోలుగా.

"నా నిర్ణయంలో యిక మార్పు నేది రాదు!" అన్నది నర్మద.

"చెప్పుడు మాటలు విని నన్నుమానించటం న్యాయం కాదు."

"నేను చెప్పుడు మాటలు వినను."

"వినకుండా వుంటే, నన్ను వదులుకోవటానికి సిద్ధపడవు!"

"నేను మోసాన్ని భరించలేను. నువ్వు మోసగాడివి."

"ప్లీజ్, నేను చెప్పేది పూర్తిగా విను."

"వినాల్సిన అవసరం నాకు లేదు."

"నీ మూడ్ బావో లేదు. మనం మరోసారి కలుద్దాం."

"ఇక నన్ను కలవాలని వ్యర్థప్రయత్నం చెయ్యకు."

"ఇదే నీ చివరి నిర్ణయమా?"

"అవును."

"మరోసారి బాగా ఆలోచించుకో. నేను నువ్వెప్పుడు రమ్మంటే అప్పుడొస్తాను."

"ఆ అవసరం రాదనుకుంటాను."

"ఇంత నిర్దయురాలవనుకోలేదు."

నర్మద మాట్లాడలేదు. మౌనంగా లేచినిల్చుంది.

"వెళ్ళిపోతున్నావా?" జాలిగా అడిగాడు.

"శాశ్వతంగా!" ఆమె వెళ్ళిపోయింది.

వాణీనాథం ఆమె వెళ్ళినవంకే చూస్తూ చాలా సేపు అలాగే కూచుండిపోయాడు.

"హల్లో, బాగా డిసప్పాయింటయినట్టున్నావే!" అన్న అపరిచిత గొంతు విని త్రుళ్ళిపడి చూశాడు వాణీనాథం.

అతనికెదురుగా పచ్చికలో కూలబడుతూ, ఆ మాటలు పలికిన వ్యక్తివంక పరీక్షగా చూశాడు. అతన్నిదివరలో ఎక్కడా చూసిన గుర్తులేదు.

విస్మయంగా చూశాడతనివంక. అతను స్నేహపూర్వకంగా నవ్వుతున్నాడు.

"మీరు...మీరెవరో..."

"నీకు తెలియదు. కాని, నాకు నువ్వు తెల్సు. ఆమె నిన్ను తిరస్కరించిన విషయం కూడా తెల్సు...ఇంకా ఏమయినా వివరాలు కావాలా...?"

వాణీనాథం నిర్ఘాంతపోయినట్టు చూశాడు.

"ఇంతకీ...మీరెవరు?"

"అదంతా నీకవసరం లేదనుకుంటాను. నీవు నర్మదను మనసారా ప్రేమించావు. ఆమెను నీదాన్ని చేసుకోవాలనుకున్నావు. కాని ఎందుకో పరిస్థితులు ఎదురుతిరిగాయి. ఆమె నిన్ను కాదని వెళ్ళిపోయింది."

వాణీనాథం అతనివంక సంభ్రమంగా చూశాడు.

"ఆమెకు నీవంటే వల్లమాలిన ప్రేమ. కాని, ఎవరో రగిలించిన జ్వాల మీ యిద్దరిమధ్య మనస్పర్థలకు కారణమయ్యింది...అవునా?"

మౌనంగా తలూపాడు వాణీనాథం.

"సో మీ యిద్దర్ని మళ్ళీ ఒకటిగా చేయగల టెక్నిక్ నాకు తెలుసు."

"ఏమిటది, చెప్పండి" క్యూరియాసిటీ తొంగిచూసింది వాణీనాథం గొంతులో.

"ప్రతిఫలం ఆశించటంలో తప్పులేదుగా!"

"ప్రతిఫలమా? ఏం కావాలి?"

"నేనడిగింది స్తావా?"

"నాకు సాధ్యమయితే...నాచేతనయితే!"

"చేతనయిందే, చెయ్యగలిగిందే!"

"ఏమిటది?"

"చెపుతాను. రేపు యిదే సమయానికే యిక్కడే కలుసుకో, అతడు లేచి పెద్ద పెద్ద అంగలు వేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

విచిత్రంగా చూస్తూ వుండిపోయాడు వాణీనాథం. అతని ప్రవర్తన వింతగా వుంది. అతనెవరో తనకి తెలియదు. తనకి నర్మదతో వున్న సాన్నిహిత్యం గురించి అతనికెలా తెలుసో అర్థంకాదు.

నర్మద...నర్మద గురించి తల్చుకుంటేనే అతని అణు

తనువూ అనిర్వచనీయమైన మధురానుభూతితో నిండిపోతోంది. తన ప్రాణానికి ప్రాణంగా, తనే ఆమెగా ఆమె తనుగా మసలిన తమమధ్య అనుకోకుండా అఘాతం ఏర్పడింది. చాలా చిన్న విషయం పెద్ద సమస్యని సృష్టించింది.

నాలుగు రోజుల క్రితం తన చిన్ననాటి స్నేహితురాలు వసంత బజార్లో కనిపించింది. తనేవో కాస్మెటిక్స్ కొనుక్కుని బయటకి వస్తుంటే, ఆమె లోనికి ప్రవేశిస్తూ తనని చూసి, ఒక్కసారిగా సంభ్రంగా అరిచింది. "నువ్వు....మీరు....వాణీనాథ మేనా?" అని.

తను ఆమెను పరిశీలించి చూశాడు. కాలం మగవాడిలోకన్న ఆడదానిలో చాలా మార్పు తీసుకొస్తుందనటానికి సాక్ష్యంగా వసంతని చెప్పుకోవచ్చుననిపించింది తనకి. పెళ్ళయినట్టుంది. బాగా వళ్ళు చేసింది. పెద్ద పెద్ద కళ్ళు చూపును కట్టిపడేసే ఆపిల్ పండులాంటి గుండ్రటి మొహంలో చంచలంగా కదిలే గండు మీనాల్లా వున్నాయి. శరీరంలో ఎక్కడ వుండాల్సిన ఎత్తుపల్లాలు అక్కడ వున్నాయి. హుందాగా, నాజూగ్గా చాలా అందంగా వుంది వసంత.

"ఏమిటలా చూస్తున్నావు? నన్ను గుర్తుపట్టలేదా?" అన్నది సమ్మోహనంగా నవ్వుతూ.

"గుర్తొచ్చావు. వసంత కదూ!"

"మర్చిపోలేదన్నమాట!"

"బాగా మారిపోయావు."

"పదేళ్ళయింది. మారకుండా ఎలా వుంటాం?"

తామిద్దరూ ఎస్.ఎస్.ఎల్.సీ. వరకు కలిసి చదువుకున్నారు. ఆ రోజుల్లోనే స్కూల్లో బ్యూటీ క్వీన్‌గా

వసంతకు మంచి పేరుంది.

తను యిబ్బందిగా ఫీలవుతున్నాడు. డిపార్టుమెంటల్ స్టోర్సులోకి వచ్చేపోయే జనం తామిద్దర్నీ పట్టి పట్టి చూడటం తనకి చాలా యిబ్బందిగా, సిగ్గుగా అనిపించింది.

"పెళ్ళయిందా?"

"అయినట్టు లేదా?"

"అహ. పూరకే అడిగాను. పిల్లలా?"

"లేదు. నీకు పెళ్ళయిందా?"

"ఇంకా లేదు."

"ఇంకా కా లేదా? బ్రహ్మచారి ముదిరినా...."

"ఫరవాలేదు. ఈ సామెత చాలా పాతది."

"వివరంగా మాట్లాడుకుందాం, మా యింటికి రాకూడదూ?"

"అలాగే! వస్తాను" అన్నాడు.

వసంత అడ్రసు చెప్పి, "నీకెప్పుడు వీలవుతుంది?" అడిగింది.

"ఆదివారం."

"తప్పక వస్తావు కదూ!"

"ష్యూర్!"

2

"ఈ ఆదివారం పిక్చర్‌కి వెళ్దామన్నావు కదా! ఏ పిక్చర్‌కెళ్దాం?" అన్నది, ఆదివారం ఉదయం సరాసరి వాణీనాథం యింటికొచ్చి—నర్మద.

అప్పుడే ప్యాంటు వేసుకొని, షర్టు తగిలించుకోబోతున్న వాణీనాథం ఉలిక్కిపడి వెనుతిరిగి చూశాడు. నర్మద తన గదికి రావటం కొత్తకాదు గాని, ఆ సమ

యంలో—అందునా వసంత యింటికి వెళ్ళటానికి సిద్ధ మయిన సమయంలో—రావటం చాలా యిబ్బందిగా అని పించింది.

గాడ్రెజ్ కుర్చీ వాల్చుకొని కూచుని, "ఏమిటి దొర గారెక్కడికో బయల్దేరినట్టుందే!" అన్నది రవంత ఆశ్చ ర్యంగా.

"అహా .... మరేం లేదు. అలా హోటల్ కి పోయి టిఫిన్ చేసొద్దామని...." అబద్ధమాడేశాడు.

"అదేమిటి? ఆదివారమే కదా అని ఆలస్యంగా లేచావేమిటి? ఇంకా కాఫీ తాగలేదా? ఆరయ్యేసరికి కాఫీ గొంతులో పడకపోతే అవయవాలు స్ట్రయిక్ చేస్తాయి నాకు!"

వాణీనాధం డైలమాలో పడ్డాడు. అవతల చిన్న నాటి స్నేహితురాలు వసంతకు వస్తానని మాటిచ్చాడు. వెళ్ళకపోతే బావుండదు.

అంతేకాదు, వసంత ఒకప్పుడు వాణీనాధంపట్ల చాలా ప్రేమగా, అభిమానంగా వుండేది. అయితే ఆ చిన్న వయసులో దాన్ని ప్రేమని అనుకోవటానికిగాని, చొరవగా ధైర్యంగా ముందుకి అడుగెయ్యటానికి గాని అతనికి గుండె ధైర్యం చాల్లేదు. అయినా అప్పట్లో తన చదువేమిటో, తనేమిటో అన్నట్టుగా వుండేవాడే తప్ప, అల్లరి చిల్లరి పనుల జోలికి అసలే పోయేవాడు కాదు!

అలాంటి వసంత యిన్నాళ్ళకు కనపడి ఆత్మీయంగా, అభిమానంగా యింటికి ఆహ్వానిస్తే వెళ్ళకపోవటమా? అందుకే సిద్ధమయ్యాడు.

కాని....కాని....తన మనసులో అణువణువునా నర్మద రూపమే నిలిచివుంది. ఆమెకు తప్ప మరొకరికి

సానంలేదు. ఆమెని తనకు పరిచయమైన యీ ఏడాది లోను ఒక్కరోజైనా తామిద్దరు ఎడబాసి వున్నదిలేదు. ప్రతిరోజు ఒకరినొకరు కల్సుకుని మాట్లాడకపోతే వుండలేదు. వసంత చిన్ననాటి స్నేహితురాలనే అభిమానంతో చూడాలని వెళ్ళటానికి సిద్ధపడ్డాడేగాని, ఆమెపట్ల ప్రత్యేక శ్రద్ధ ఏమీ లేదు.

ఇప్పుడేం చెయ్యాలి తను?

"ఏమిటి, అలా గుడ్లప్పగించి చూస్తూండిపోయావేం? హోటల్‌కి పోయొద్దాం, పద!" అన్నది దిక్కుతోచక నిల్చుండిపోయిన వాణీనాథంతో.

"పోనీ, నువ్వు రూంలో వుండకూడదూ? నేను వెళ్ళి పదినిమిషాల్లో వచ్చేస్తాను. నువ్వు నాకోసం శ్రమపడి రావటం...."

"మరేం ఫరవాలేదు. నా బిల్లు నేనే యిచ్చుకుంటాను భయపడకు!"

"అబ్బెబ్బె. బిల్లు గురించి కాదు. నీకు శ్రమ ఇవ్వటం యిష్టంలేక...."

"శ్రమేంలేదు, పద! నడుస్తూ మాట్లాడుకుందాం. నేను అట్నుంచి యింటికి వెళ్ళిపోతాను!"

"సరే, పద!" తాళం వెతుక్కుని బయటకొచ్చి నిలబడ్డాడు. నర్మద తనూ అతని వెనకనే గది బయటకొచ్చాక తలుపుకు తాళంపెట్టి హోటల్ వైపు నడక సాగించారు.

ఫేమిలీ రూంలో కాఫీలయ్యాక నర్మద మళ్ళీ గుర్తు చేసింది సినిమా ప్రోగ్రాం గురించి.

"ఇప్పుడు పదిగంటలేకదా అయింది. మ్యాట్నీ సినిమాకి యిప్పట్నుంచీ ఏం తొందర?" అన్నాడు.

"సినిమా దేనికో తెలుస్తే నేను మా యింటినుంచి సరాసరి థియేటర్ కొచ్చేస్తాను. ఆ మాట చెప్పటం కోసమే పనిగట్టుకొచ్చాను!"

"శ్రీవారికి ప్రేమలేఖ చూద్దామన్నావు కదా, సరాసరి థియేటర్ కొచ్చేస్తావా అయితే?"

"ఆల్ రైట్! నే వెళ్తాను!"

"అలాగే, అలాగే!" అన్నాడు వెంటనే.

ఆమె అదోలా చూసి వెళ్ళిపోయింది.

వాచ్ చూసుకున్నాడు. పదీ పదిహేను. తొమ్మిది గంటలకొస్తానని వసంతకు మాటిచ్చాడు. చకచక ఆమె డోర్ నంబరు వెతుక్కోటానికి బయల్దేరాడు. ఆమె కూడా సంజీవరెడ్డి నగర్లోనే వుంటున్నది. తనున్నది సంజీవరెడ్డి నగరే! కాని యిన్నాళ్ళుగా ఆమె తనకెదురు పడలేదు!

ఇల్లు త్వరగానే దొరికింది. 2 ఆర్.టి. యిల్లు పైన మళ్ళీ గదులు వేసినట్టున్నారు. హౌసింగ్ బోర్డువాళ్ళు కట్టిన యిల్లంటే నమ్మశక్యం కానట్టుగా చక్కగా కట్టుకున్నారు. స్వంత యిల్లు హైదరాబాదులో సంపాదించుకోవటం ఓ వరం. అయితే వసంత భర్త చాన్నాళ్ళుగా యిక్కడే ఉద్యోగం చేస్తూ మంచి పొజిషన్లో వుండివుండాలి—అనుకున్నాడు వాణీనాధం.

గుమ్మంలోనే ఎదురైంది వసంత.

"నీకోసమే చూస్తున్నాను. ఇంకా రాకపోతే, ఎగ్గొట్టేశావనుకున్నాను."

"లేదు, లేదు. చెప్పాక రాకుండా ఎలా వుంటాను?"

అతడిని కూర్చోబెట్టి కాఫీ తెచ్చి యిచ్చింది.

"మీవారు కనిపించరేం?"

"ఆయనకి ఆదివారంకూడా ఆఫీసు పనే. ఆఫీసు ఆయన మొదటి భార్య!"

"ఓహ్, చాలా సిన్సియరన్నమాట!"

"నా బొంద. సరే, అడిగావుకదా, ఫోటో ఆల్బం తెస్తాం, కూచో!" మేడవైపు అడుగులు వేస్తుంటే వారించి అన్నాడు.

"మరోసారి చూస్తాను. మీవారుండగా వస్తాను. ఇప్పుడు వెళ్ళాలి!"

"అదేం కుదరదు. ఈ రోజు భోజనం యిక్కడే!"

"చంపావు పో, అలాంటివేమీ పెట్టుకోవద్దు. నే నిప్పుడే వెళ్ళిపోతానంతే!"

"కూచో, కూచో. నీకు కాలక్షేపం కావటానికి మా వెళ్ళి ఫోటో ఆల్బం తెస్తాను చూస్తూండు!" మెట్లెక్క బోతూ తూలిపోబోయింది.

ప్రమాదం పసిగట్టిన వాణీనాథం చటుక్కున సోఫా మీదినుంచి లేచి, ఆమెను పట్టుకున్నాడు. ఆమె ఒక్క క్షణం అతను పట్టుకోవటం ఆలస్యమయితే అమాంతం మెట్లమీదపడి దొర్లిపోయుండేది.

ఆమె కొద్ది క్షణాలు అతని చేతుల్లో అలాగే ఉండిపోయింది.

ఆ దృశ్యాన్ని రెండు జతల కళ్ళు అసూయతోను, కోపంతోను, చూసిన విషయం వాళ్ళిద్దరిలో ఎవరికీ తెలియదు.

"చాలా థాంక్స్!" అన్నది వసంత అతని బంధనాల్లోంచి విడిపించుకుంటూ.

వాణీనాథం ఏదో తప్పుచేసినవాడిలా ఆమెను వదిలి

పెట్టి, "మళ్ళీ కలుద్దాం" అనేసి, ఆమె పిలుస్తున్నా వినకుండా బయటికి వెళ్ళిపోయాడు.

మేట్నీ సమయానికి థియేటర్ దగ్గర పడిగాపులు కాసినా నర్మద రాలేదు. వాణీనాథం దాదాపు మూడున్నరవరకు చూసి, యిక ఆమె రాదని నిర్ణయించుకుని రూంకొచ్చేశాడు. ఆమె ఎందుకు రాలేదో కారణం ఎంత ఆలోచించినా అతని కర్థం కాలేదు.

సాయంత్రం తామిద్దరు మామూలుగా కలుసుకునే పబ్లిక్ గార్డెన్స్‌లోని సంకేత స్థలంలో నర్మద కూచుని వుంది. చాలా కోపంగా, తోక తొక్కిన తాచులా దెబ్బ తిన్న ఆడపులిలా వుంది.

"మేట్నీకి రాలేదేం?" అనడిగాడు.

"ఇక నన్ను కలుసుకోవాలని ప్రయత్నించకు" అన్నది ఎలాంటి ఉపోద్ఘాతం లేకుండా.

తను నిర్ఘాంతపోయాడు.

"అదేమిటి నర్మదా, అంత పాపం ఏం చేశాను నేను?" అంటూ వాపోయాడు.

"వివరాలు అనవసరం!"

తనెంత బతిమాలినా ఆమె కోప కారణం తెలియలేదు. ఆమె చెప్పలేదు. తన ఊహ కందలేదు. ఎవరైనా తన గురించి ఆమెకు చెడ్డగా చెప్పి మనసు విరిచేశారా అనిపించింది. ఎవరో తమ ప్రేమను చూసి ఓర్వలేక తమ మధ్య శత్రుత్వాన్ని రగిలించారనుకున్నాడు. ఎవరు వాళ్ళు? తన కలాంటి శత్రువులు ఎవరున్నారు?

ఇలా బుర్రలు బద్దలు కొట్టుకుంటుండగానే ఆమె అతని అభ్యర్థనను తిరస్కరించి వెళ్ళిపోయింది. ఆ

ఆ తర్వాత అకస్మాత్తుగా ఆ మనిషి అక్కడ ప్రత్యక్షు

మయ్యాడు. అతనికి తమ యిద్దరి అనుబంధం గురించి బాగానే తెలిసినట్లు అతని మాటల్ని బట్టి అర్థమయ్యింది. తనని మోసగాడని దూషించి వెళ్ళిపోయింది. అతను— ఆమెకు తనకు మధ్య యెవరో జ్వాలలు రగిలించారని, తమ మధ్య సయోధ్య నెలకొల్పుతాననీ అందుకు ప్రతిఫలం కావాలనీ అడిగాడు.

అయోమయావస్థలో తను అందు కంగీకరించాడు. తన కావలసింది నర్మద సాన్నిహిత్యం. ఆమె ప్రేమ! కలలో కూడా ఆమె ఎడబాటును సహించలేడు.

ఇంతకీ అతనేం కోరబోతున్నాడు?

అసలు అతనెవరు?

ఇవే ప్రశ్నలు జోరీగల్లా అతన్ని చుట్టుముట్టి వూపిరాడకుండా చేస్తున్నాయి.

3

"గుడ్, అన్నట్టుగానే వచ్చావన్నమాట!" అతను నవ్వుతూ వాణీనాథాన్ని సమీపించి, అతని కెదురుగా పచ్చికలో చతికిలబడ్డాడు.

వాణీనాథం అతనివంక ప్రశ్నార్థకంగా చూశాడు.

"మీ యిద్దర్ని కలపటానికి నాకో చిన్న సాయం చేయాలని కండిషన్ పెట్టానుకదూ! అది తెల్సుకోవాలని నీకు చాలా ఏంగ్జయిటీగా వుంది కదూ....?"

"అవును!"

"నర్మద తండ్రి పెద్ద బిజినెస్ మాగ్నెట్. అవునా?"

"అవును. ఆయనకి వూళ్ళో నాలుగు స్పిన్నింగ్ మిల్లులున్నాయి. మాలావీలో ఓ సైకిల్ స్పేర్స్ తయారు చేసే ఫ్యాక్టరీ వుంది!"

"ఆయనకు నర్మద తప్ప వారసులు.... అయ్‌మీన్, సంతానం లేదు. అవునా?"

"అయితే...."

"కోటీశ్వరుడి ఏకైక పుత్రికారత్నమైన నర్మదకే ఆ సంతా దక్కుతుంది."

"అయితే....?"

"ఆమెను పెళ్ళి చేసుకోవటం ద్వారా నువ్వు కోటీశ్వరుడి అల్లుడివి, తద్వారా కోట్లకి అధిపతివి కాబోతావు."

"డబ్బుమీద ఆశతో కాదు నేను నర్మదను ప్రేమించింది!?"

"అంత కోపం దేనికి? మీ యిద్దరిది అలౌకికమైన ప్రేమంటావ్, అంతేనా?"

"మీరు చెప్పదల్చుకున్నదేదో సూటిగా చెపితే చాలా సంతోషిస్తాను."

"అదే చెప్పబోతున్నాను. నర్మద తండ్రి జనార్దనరావు ఓ కోటి రూపాయల కాంట్రాక్టుకి టెండరు వేశాడు. అతని టెండరు ముందు మరే కాంట్రాక్టరి టెండరు నిలబడలేదు. చాలా తక్కువ కమిషన్‌తో పని చేయిస్తానని ఆ టెండరు వేశాడు. అదే కాంట్రాక్టుకి మా కంపెనీ కూడా టెండరు వేసింది. అయితే మేము కనీసం అయిదారు లక్షలు ఎక్కువే లాభం వేసుకున్నాం. తక్కిన కంపెనీ లయితే యింకా యెక్కువే తీసుకుంటారు. కాబట్టి జనార్దనరావు విత్‌డ్రా చేసుకుంటే ఆ కాంట్రాక్టు మాకే దక్కుతుంది!"

"నువ్వు చెప్పింది ఒక్క ముక్క కూడా అర్థంకాలేదు నాకు!"

"నేను తెలుగులోనే చెప్పాను. అర్థం కాకపోవ టానికి ఏముందిందులో?"

"ఒక్క విషయం అర్థమయింది. కాంట్రాక్టు మీ కొస్తే కొన్ని లక్షలు మీకు లాభమొస్తుంది."

"హమ్మయ్య! కొంత నయమే! లారెల్ అండ్ లారెన్స్ కంపెనీవారు ప్రకటించిన టెండరది. చాలా ప్రతిష్ఠాకరమైన కాంట్రాక్టు. అది మా కంపెనీ చేపడితే మా కంపెనీకి మంచి పేరు ప్రతిష్టలతో బాటు లక్షల కొద్దీ లాభాలొస్తాయి. దాన్ని నువ్వు మా పరమయ్యేలా చెయ్యాలి. చెయ్యాలీ అంటే జనార్దనరావుగారి టెండరులోని అంకె మా కంపెనీ అంకెకన్న ఎక్కువుండాలి. అది నువ్వు చెయ్యాలి."

"మీరు చెప్పేది డొంకతిరుగుడుగా వుంది. ఆయన టెండరులోని కాంట్రాక్టు మొత్తాన్ని నేనెలా మార్చగలను?"

"వెరీ సింపుల్, ఆ కంపెనీలో పనిచేసే జాన్సన్ నీ క్లోజ్ ఫ్రెండు, అవునా?"

"అయితే నీకు చాలా విషయాలు తెలుసునే!?"

"మీ ఫ్రెండుకి చెప్పి రాత్రికి రాత్రి ఆ టెండరులోని అంకెల్ని తారుమారు చేయగల శక్తి నీకుంది."

"అందుకు నేనొప్పుకోను!"

"నర్మద నీకు శాశ్వతంగా దూరమైపోతుంది!"

"అదేం జరగదు. ఆమె కెందుకో తాత్కాలికంగా నామీద కోప మొచ్చింది. ఆ కోపం తీరిపోగానే మళ్ళీ మే మిద్దరం ఒకటవుతాం."

"ఆ కోపం అంత తేలిగ్గా పోయేది కాదు."

"ఎలా చెప్పగలరు?"

"ఆమె వసంతతో నీకు సంబంధమున్నదన్న సంగతి స్వయంగా కళ్ళారా చూసింది."

"అబద్దం. వసంతతో నా కెలాంటి సంబంధము లేదు. ఆమె నా స్నేహితురాలు మాత్రమే!"

"అని నువ్వనుకుంటే సరిపోతుందా? ఆమె నీ గాఢ పరిష్వంగంలో వుండగా నర్మద చూసింది. నీ నిజ స్వరూపం తెల్సుకుని నిన్ను ద్వేషించింది. ఆమె మనసు విరిగిపోయింది. విరిగిపోయిన మనసు మళ్ళీ అతకదు."

"ఈ సంగతి నీకెలా తెలుసు?"

"ఆ సన్నివేశం నేను కూడా స్వయంగా చూశాను గనక! ఆ సందర్భంలో, మీ యిద్దరికీ శారీరక సంబంధం లేదని స్వయంగా భగవంతుడు దిగొచ్చి చెప్పినా నర్మద నమ్మదు. అంత విడదీయలేని విధంగా ఆ వసంతలో అతుక్కుపోయావు నువ్వు!"

"సరే....అలాగే అనుకుందాం. ఆమెలో తలెత్తిన అనుమాన బీజాన్ని నువ్వెలా పెకలించి వెయ్యగలవు?...."

"అది నా ఒక్కడికే సాధ్యం!"

"అదెలా సాధ్యమని అడుగుతున్నాను?"

"నేనే వసంత భర్తను కాబట్టి!"

పక్కలో బాంబు పేలినట్టు అదిరిపడ్డాడు వాణీనాథం.

"వాట్?....మీరు....మీరు....వసంత భర్తా?"

అతను సన్నగా నవ్వుతున్నాడు.

"ఎస్! నేనే. నా పేరు చక్రవర్తి."

"అయితే నిన్న ఉదయం నేను మీ యింటికొచ్చిన సమయానికి మీరు లేరే!"

"సరిగ్గా వసంత నీ చేతుల్లో పడిన సమయానికే యింటికి తిరిగొచ్చాను."

"మీరు....మమ్మల్ని....అపార్థం చేసుకోలేదు కదా!?"

"నో, నో. వసంత యెలాంటిదో నాకు తెలుసు!"

"వెరీ గ్లాడ్ టు మీట్ యూ! నా పేరు వాణీ నాధం. వసంత నా క్లాస్ మేటు. నిన్న మీ యింటికి ఆహ్వానించింది. మీరు ఆఫీసుకు వెళ్ళారని చెప్పింది. అందుకే మిమ్మల్ని కలుసుకోలేక పోయాను....ఆమె మెట్లెక్కబోతూ కాలుజారి పడిపోబోతే పట్టుకోబోయాను. అంతే....అంతకు మించి...."

"అలా కంగారు పడిపోతావేం? నేను యేమీ అనుకోవటంలేదు. అయితే, నీకు తెలియని మరో సత్యం నేను చూశాను. సరిగ్గా నే నింటికొచ్చిన సమయానికి కిటికీలోనించి లోపలికి చూస్తూన్న ఓ అమ్మాయి నాకు కనిపించింది. ఆమె యెవరో కాదు, నీ ప్రియురాలు నర్మద!"

వాణీనాధం నిర్ఘాంతపోయి చూశాడు.

"అయితే నర్మద అపార్థం చేసుకొనటానికి నన్ను తిరస్కరించి వెళ్ళిపోవటానికి యిదన్న మాట కారణం?...."

"అర్ధమయింది కదా! అందుకే నా ఒక్కడివల్లనే ఆమెకు నచ్చచెప్పటం సాధ్యమయ్యేది! మీ ఇద్దర్ని ఒక్కటి చెయ్యగల సామర్థ్యం నా ఒక్కడికే వుంది. అందుకే యీ టరమ్స్."

"సీల్డు టెండర్లు కదా. ఓపెన్ చేయటం సాధ్యపడక పోవచ్చు."

"అందుకు యింకో మార్గముంది."

"ఏమిటది?"

"అసలు జనార్దనరావు కొండరు లేకుండా చేసెయ్యడమే!"

వాణీనాథం విస్మయంగా చూశాడు.

"మనసుంటే మార్గం లేకపోతుందా?" నవ్వాడతను.

చక్రవర్తి వంక అయోమయంగా చూశాడు వాణీనాథం. తనకు అతనిమాట వినటం తప్ప మరో గత్యంతరం లేనట్టుగా వుంది. నర్మద తనని జన్మలో యిక ముఖం చూడదు! ఆమె నిర్ణయం మార్చటం తనచేతకాని పని! అందుకు సమర్థుడు చక్రవర్తే! అతనుకూడా ఆ సమయానికి అక్కడే వున్న నిజాన్ని, వసంతను తను పట్టుకోవటం కాకతాళీయంగా జరిగిన సత్యాన్ని చెప్పి నర్మదకు నమ్మకం కలిగిస్తాడు. అవసరమైతే వసంతను కూడా నర్మద దగ్గరకు తీసుకువెళ్ళి నిజం చెప్పిస్తాడు.

నర్మద వింటుంది. తన అపార్థాన్ని తెల్సుకుంటుంది. తన అభిప్రాయం తప్పని గ్రహిస్తుంది. తన పొరపాటుకు చింతించి, తన దగ్గరకు పరుగెత్తుకొస్తుంది. ఇదంతా సక్రమంగా జరగాలంటే అందుకు చక్రవర్తి సహకారం కావాలి!

ఇదంతా చక్రవర్తి తు.చ. తప్పకుండా చెయ్యాలంటే, అందుకు ప్రతిఫలంగా తను చెప్పినట్టు వినాలి! అతనడిగిన పని చేసిపెట్టాలి.

నర్మదను తను మనసారా ప్రేమించాడు. మనసావాచా ఆమెనే కోరుకుంటున్నాడు. ఆమె ఆస్తిమీద తనకు ఆశ లేదు. తనకి కావలసింది నర్మద ప్రేమ. అంతే! ఆ

ప్రేమకోసం తనేమైనా చేయగలడు. ఆమె తిరస్కారాన్ని భరించగల శక్తి తనకు లేదు. భరించి బతకటం దుర్లభం!

వాణీనాథం ఓ నిశ్చయానికొచ్చాడు.

"సరే, మీరు చెప్పిందానికంగీకరిస్తున్నాను!" అన్నాడు స్థిరంగా.

చక్రవర్తి అతని భుజంతట్టి, "వెరీగుడ్! ఈ రాత్రికే పని పూర్తికావాలి. రేపుదయం టెండర్లు తెరుస్తారు!" అన్నాడు.

4

వాణీనాథం చెప్పింది విని జాన్సన్ కాసేపటివరకు మాట్లాడలేదు.

తర్వాత అతనివంక చూసి, "నువ్వు చెప్పేది చాలా రిస్కుతో కూడిన పని. వచ్చిన ప్రతి టెండరు యిన్వార్డ్ టపాల్స్‌లో రికార్డయిపోతుంది. రిజిష్టరు డిస్పాచింగ్ క్లార్కు దగ్గరుంటుంది. దాన్ని మాయంచేయటం మనతరం కాదు!" అన్నాడు.

వాణీనాథం తన పట్టు వదల్లేదు.

"పోనీ, ఆ టెండర్లోని ఫిగర్ హెచ్చుగా వేస్తే సరిపోతుంది!"

"అది అసంభవం! సీలు విప్పే అధికారంగాని, దాన్ని వేయగల అవకాశంగాని నాకు లేవు! "అవన్నీ బిజినెస్ మేనేజర్ చూసుకుంటాడు. సేల్సు బోర్డు ఆఫ్ డైరక్టర్సు పార్టీల సమక్షంలోనే తెరుస్తారు. అంచేత ఫిగర్ మార్చే ప్రసక్తేలేదు!"

వాణీనాథానికి కోపం వచ్చింది.

"తప్పించుకోవటానికి యిన్ని రకాలుగా సాకులు చెపు

తున్నావు. నువ్వు నా మాట తీసేస్తావనుకోలేదు!" అన్నాడు.

జాన్సన్ "సారీ, బ్రదర్! ఏమనుకోకు. నీకో సలహా చెప్పగలను" అన్నాడు.

"ఏమిటది?"

"జనార్దనరావుగార్ని యీ టెండరు విత్ డ్రా చేసుకోమని కోరితే సరిపోతుందిగా!"

"ఆయనే వుంటే మంగలెందుకని, యీ పని చేయగలిగితే నీ దగ్గరెందుకొస్తాను? చిన్ననాటి స్నేహితుడివి కదా సాయం చేస్తావని వస్తే, చేయకపోగా పనికిమాలిన సలహాలిస్తావనుకోలేదు!"

కోపంగా వచ్చేశాడు వాణీనాథం.

అతని మనస్సు స్థిరంగా లేదు. అటు నర్మద తిరస్కారం గుండెను కోసేస్తూంటే, యిటు స్నేహితుడని నమ్మిన జాన్సన్ మొండిచెయ్యి చూపించాడు.

సాయంత్రం నుంచి కాలుగాలిన పిల్లిలా తిరగటంవల్ల బాగా నీరసం వచ్చేసింది. హోటల్లో భోంచేసి రూంకొచ్చి నడుం వాల్చాడు. గుడ్డలైనా మార్చుకోకుండా మంచాని కడ్డంపడి ఆలోచిస్తూన్నాడు.

రాత్రి పదిగంటలయింది.

వాణీనాథం సీరియస్‌గా ఆలోచిస్తూనే వున్నాడు. అతనికి ప్రమాదకరమైన ఆలోచన వచ్చింది. అది జాన్సన్ ఆఫీసులోకి దొంగతనంగా దూరి, ఆ టెండరు మాయం చేయటం! కాని అది అంత తేలికా?

వాచ్‌మన్ వుంటాడు. టెండర్లు లోపలెక్కడో స్టీలు అల్మయిరాలో భద్రపరచి వుంటారు. వాటి తాళాలు బిజినెస్ మేనేజర్ దగ్గరుండవచ్చు. అవెలా వస్తాయి?

అల్మయిరా బద్దలు కొట్టడం కష్టం. అలికిడికి చుట్టుపట్ల వాళ్ళు లేస్తే తను శాశ్వతంగా పోలీసులకి అతిథిగా పడి వుండాల్సిందే!

అయినా, నర్మదకోసం ఈ రిస్కు తీసుకోక తప్పదు. జాన్సన్ ఆఫీసు వూరికి దూరంగా విసిరేసినట్టుంటుంది. దగ్గర్లో అలాంటివే రెండు ఆఫీసులున్నాయి. వాటికి వంద గజాల సమీప రేడియస్‌లో నివాసగృహాలేవీ లేవు — కొంత నయమే!

రిస్క్ తీసుకోవటానికే నిర్ణయించుకున్నాడు వాణీనాథం.

5

రాత్రి పదకొండున్నర అయింది. లేచి తలుపు తాళం పెట్టాడు. చలికాలం కావటం కొంత నయమయింది. అందరు యిళ్ళల్లో వెచ్చగా పడుకున్నారు.

మఫ్లర్ చెవులచుట్టూ ముఖాన్ని చాలావరకు కప్పేసేలా చుట్టుకున్నాడు. పరీక్షగా చూస్తే తప్ప పరిచయకులే గుర్తుపట్టడం కష్టం!

ఆఫీసు సమీపిస్తున్నకొద్దీ వాణీనాథానికి టెన్షన్ పెరిగిపోసాగింది. భయం పోయి, దాని స్థానే తెగింపు మొండి ధైర్యం చోటుచేసుకున్నాయి. వచ్చేటప్పుడు యింట్లో పళ్ళు కోసుకునే చాకు జేబులో వేసుకున్నాడు.

ఆఫీసుముందు వాచ్‌మన్ కునికిపాట్లు పడుతున్నాడు. ఆఫీసు చుట్టూ కాంపౌండ్ వాల్ వుంది. వెనకవైపుకి వెళ్ళాడు. చుట్టూ ప్రశాంతంగా, నివాసగృహాల దగ్గర్నుంచి వుండి వుండి కుక్కల అరుపులు వినిపిస్తున్నాయి.

అటు యిటు చూసి కాంపౌండ్ వాల్ మీదినుంచి లోపలికి గెంతేశాడు. గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటోంది.

ఎప్పుడూ యిలాంటి పనులు చేసివున్నవాడు కాకపోవటం వల్ల బెరుగ్గా, భయంగా వుంది. దాన్ని తెగింపు జయించేసింది.

దూకిన చప్పుడుకి వాచ్‌మన్ చటుక్కున లేచాడు. టార్చిలైటు ఫోకస్ చేశాడు. తప్పించుకోవాలన్నా వీలు కాలేదు వాణీనాథానికి.

"ఏయ్, ఎవరు నువ్వు?" అన్నాడు వాచ్‌మన్ బిగ్గరగా.

ఒక్క అంగలో వాచ్‌మన్‌ని సమీపించి బాకుతీసి వాచ్‌మన్ ముందు గాల్లో ఆడించాడు. టార్చి వెలుగులో అది తళతళ మెరిసింది.

"జాగ్రత్త, అరిచావంటే చస్తావు" అన్నాడు వాణీనాథం కర్కశంగా.

వాచ్‌మన్ వణికిపోతున్నాడు. అయినా ధైర్యం తెచ్చుకొని, "ఎవరు నువ్వు? ఇది ఆఫీసు. నీకేం దొరకదు" అన్నాడు.

"నాకు తెలుసు. ఆఫీసు తాళాలు ఓసారి యిచ్చావంటే ఏ సమస్య వుండదు. ఓ పది నిమిషాల్లో నా పని పూర్తిచేసుకొని వెళ్ళిపోతాను!"

"తాళాలు నా దగ్గర లేవు!"

"అబద్ధం. గదుల తాళాలు వాచ్‌మన్ దగ్గరే వుంటాయి. ఆ సంగతి నాకు తెలుసు. ప్రాణాలమీద ఆశుంటే అవి నాకిచ్చి పదినిమిషాలు నోర్మూసుకొని పడుండు. అరుద్దామని ప్రయత్నిస్తే నిర్దాక్షిణ్యంగా చస్తావు!"

వాచ్‌మన్ అతన్నుంచి తప్పించుకుని తన పక్క దగ్గర్లో వున్న కర్ర అందుకోవటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

వాణీనాథం కనిపెట్టాడు.

"నన్నేమైనా చెయ్యాలని పిచ్చి ప్రయత్నం చెయ్యబోతే నిర్దాక్షిణ్యంగా పాడిచేస్తాను. నాకు జాలి, దయ లేవు."

వాచ్‌మన్ నిస్సహాయంగా చూశాడు. వాణీనాథం అతని గొంతుమీద బాకు ఆన్చి, "ఊఁ ఆలస్యం చెయ్యొద్దు. తాళాలు యిచ్చెయ్యి" అన్నాడు.

వాచ్‌మన్ ప్రాణభయంతో తాళాలగుత్తి ఇచ్చేశాడు.

వాచ్‌మన్ దుప్పటి చించేసి, ఆ పీలికలతో అతని చేతులు వెనక్కి విరిచి కట్టేశాడు వాణీనాథం. కొన్ని గుడ్డలు నోటిలో కుక్కాడు అరవటానికి అవకాశం లేకుండా.

వాచ్‌మన్‌ని ఓ పక్కగా లాగిపడేసి, చకచక తాళాలు తెరిచి ఆఫీసులోనికి ప్రవేశించాడు. ఆ తాళాల గుత్తిలో స్టీలు అల్మయిరా తాళాలు యేవీలేవని గ్రహించాడు. కేవలం గదుల తాళాలు మాత్రమే వున్నాయి ఆ గుత్తిలో.

బిజినెస్ మానేజర్ అని రాసివున్న గదిలోకి ప్రవేశించాడు. లోపల రెండు స్టీలు అల్మయిరాలున్నాయి. బహుశా ఆ రెండింటిలో ఏదొక దానిలో టెండర్లు తాలూకు ఫైలు వుండివుంటుంది. సీల్డు టెండర్లన్నీ అందులోనే భద్రపరచి వుంటారు. రెండు బీరువాలు పగలగొట్టాలంటే మాటలు కాదు. చాలా శ్రమతో కూడిన పని, పైగా తనకిలాంటి వాటిలో అనుభవం లేదు.

దిక్కు తోచక నిలబడిపోయిన వాణీనాథం తన వెనకపక్క ఏదో అలికిడి అయినట్టు వినిపించి చివ్వున వెనుతిరిగి చూసి నిర్ఘాంతపోయాడు.

వాచ్‌మన్‌తో బాటు నిల్చుని వున్న మనిషిని చూసి మతిపోయిందతనికి.

అతను జాన్సన్!

"నువ్విలాంటి సాహసమేదో చేస్తావని అనుమానించాను. అలాగే జరిగింది!" అన్నాడు జాన్సన్. అతని ముఖం చాలా గంభీరంగా వుంది.

వాణీనాథానికి తల కొట్టేసినట్టయింది.

వాచ్‌మాన్ తినేసేలా చూస్తున్నాడు వాణీనాథం వైపు.

"నీ రూంకి వెళ్లాను. నువ్వు లేవు. ఎందుకో ఆ సమయంలో నువ్వు లేకపోగానే నా అనుమానం నువ్విక్కడికొచ్చావేమో ననిపించింది. ఏదయినా సెకండ్‌షోకి వెళ్ళావేమో ననుకున్నాను కాని, నీ మనోగత పరిస్థితి తెల్సు కాబట్టి వెళ్ళివుండవనుకున్నాను. వెంటనే యిక్కడికే బయల్దేరి వచ్చేశాను. నా అనుమానం నిజమయింది. వాచ్‌మన్ పలకలేదు. గేటులోపల మూలుగుతున్న శబ్దం వినిపించింది.

"గేటు తెరుచుకొని లోనికొచ్చాను. వాచ్‌మన్ కట్లు విప్పగానే ఎవరో వ్యక్తి తాళాలు తీసుకుని లోపలికి చొరబడ్డాడని చెప్పగానే, అనుమానం బలపడిపోయింది. లోనికొచ్చేసరికి నువ్వే! ఒక ఆడదానికోసం సామ్రాజ్యాలే నాశనమయిపోయాయి. నిండు ప్రాణాలు మట్టిలో కలిసిపోయాయి. నువ్వు వాళ్ళ దారిలోనే నడిచావు. నీ జీవితం నాశనమయిపోతుందనే భయంకూడా లేకుండా యింత రిస్కు తీసుకున్నావంటే నీది చాలా ఘాటైన ప్రేమలా వుంది...." అని జాన్సన్ ఏదో అంటుండగానే బయట ఏదో జీపు ఆగిన శబ్దం వినిపించింది.

ముగ్గురు ఉలిక్కిపడి చూశారు.

పోలీసులు! జీపు దిగుతున్నారు.

వాణీనాథం ప్రాణాలు పైనే పోయాయి.

జాన్సన్ వంక అనుమానంగా చూశాడు.

జాన్సన్ తల అడ్డంగా తిప్పి, "వెంటనే వెనకవైపు నించి పారిపో వాణీ!.... వెంకన్నా, నువ్వు జరిగిన సంగతులేవీ ఎవరితోనూ చెప్పకు, తెల్సిందా?" అన్నాడు.

"అట్టాగే బాబూ" అన్నాడు వెంకన్న-వాచ్‌మన్.

జాన్సన్ తప్పించుకునే దారి చూపించాడు. వాణీనాథం పరుగున తప్పించుకొని బయట పడిపోయాడు. అవలి ద్వారంనించి రోడ్ ఎక్కేశాడు.

పోలీసులు లోపలికొచ్చేసరికి, ఏదో అర్జంటుగా ఫైలు తీసి నోట్ రాస్తున్నాడు జాన్సన్.

"ఎవరు మీరు?" అన్నాడు అధికారపూర్వకంగా పోలీసు ఇన్స్పెక్టరు.

వాచ్‌మన్ కల్పించుకొని "ఈన మా అఫీసులో హెడ్డు గుమాస్తాగారు బాబయ్యా" అన్నాడు.

జాన్సన్ పోలీసుల వంక ఆశ్చర్యంగా చూసి ఇన్స్పెక్టర్‌తో "ఓ అర్జంటు ఫైలు పుటప్ చేయాల్సి వుండి ఇంటికిపోయి మళ్ళీ వచ్చాను సార్! రేపు ఉదయం డిస్పాచ్‌కి వెళ్ళాలి ఇది....ఇంతకూ మీరెందుకొచ్చారో అర్థంకావటంలేదు!" అన్నాడు.

ఇన్స్పెక్టర్ బుర్ర గోక్కుని, "ఎవడో దొంగ వాచ్‌మన్‌ని కట్టిపడేసి, ఆఫీసులో దొంగతనానికి దూరాడని మాకు ఫోన్ వచ్చింది. వెంటనే బయల్దేరి వచ్చాం. వాచ్‌మన్ ఎవరు?" అన్నాడు.

"నేనే బాబూ, నా పేరు వెంకన్న" అన్నాడు

వెంకన్న.

ఇన్‌స్పెక్టరు "సారీ. ఆ ఫోన్ కాల్ చేసిన రాస్కెల్ ఎవడో ప్రాక్టికల్ జోకరయి వుంటాడు. వస్తాం సార్. సారీ ఫర్ ది డిస్టర్బన్స్" అంటూ పోలీసు కాన్‌స్టేబుల్స్ వంక సైగచేసి బయటకి బూట్లు చప్పుడు చేసుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు. మరు నిమిషంలో జీపు స్టార్టయి వెళ్ళిపోయింది.

జాన్సన్ గబగబ బయటికొచ్చి చూశాడు. దుప్పటి పీలికలు అలాగే పడున్నాయి. ఇన్‌స్పెక్టర్ దృష్టిలో అవి పడకపోవటం అదృష్టం! ఆ ప్రదేశం చీకటిగా వుండటంవల్ల ఇన్‌స్పెక్టర్ చూడలేదు. థాంక్ గాడ్! అనుకున్నాడు.

వెనక్కి వచ్చి వెనక ద్వారం దగ్గర ఆగి చూశాడు. వాణీనాథం యెక్కడా కనుచూపు మేరలో లేడు. బాగానే తప్పించుకున్నాడు. లేకపోతే వాణీనాథం యెవరని ఆరాతీసేవాడు ఇన్‌స్పెక్టరు. తను సమాధానం చెప్పుకోవటం కష్టమయి వుండేది! తను కూడా యీ కేసులో యిరుక్కుపోయి వుండేవాడు!

6

రూంకెలా వచ్చిపడ్డాడో వాణీనాథానికే తెలియదు. చాలా పెద్ద ప్రమాదం తప్పింది. జాన్సన్ తెలివిగా తనని తప్పించాడు. లేకుంటే యీపాటికి కటకటాలు, లెక్కపెట్టుతూ వుండవలసింది తను.

అయితే, పోలీసులకెవరు చెప్పారు? జాన్సన్ ఫోన్ చేసి పిలిచే అవకాశంలేదు. వాచ్‌మన్‌కి అసలే సావకాశంలేదు.

ఎవరు? ఎవరు?

తెల్లవార్లు నిద్రలేమితో బాధపడ్డాడు. తెల్లవార్తూనే చక్రవర్తిని కల్సుకొని తన అసమర్థతని తెలియజేసి, తనను మన్నించమని అడగాలి. తను పోలీసుల బారినుంచి తప్పించుకున్న వైనం కూడా చెప్పాలి. అతని గురించి ఎంత సాహసానికి సిద్ధపడ్డాడో వివరించి చెప్పి అతన్ని కన్విన్స్ చెయ్యాలి! ఎలాగైనా నర్మదను నచ్చచెప్పి, తనదారికి తిప్పేలాగా బతిమాలుకోవాలి. అవసరమైతే వసంతను కూడా సాయం చేయమని అడగాలి!

ఆ ఆలోచన వచ్చాక ఎప్పుడో తెల తెలవారుతుండగా నిద్రపట్టింది వాణీనాథానికి. కలలో కూడా పోలీసులు, జైలు కనిపించింది. అతని మనసుకి శాంతి లేకుండా పోయింది.

తెల్లవార్తూనే వసంత వాళ్ళింటికి వెళ్ళాడు.

“చక్రవర్తిగారూ!” అంటూ తలుపుతట్టి పిలిచాడు.

చాలా సేపటికి యెవరో తలుపు తెరిచారు.

మగతను. నైట్ డ్రస్సులో వున్నాడు. ఆజాను బాహువు. నిద్ర కళ్ళతో తలుపులు తెరిచి, “ఎవరు కావాలి? ఎవరు మీరు?” అన్నాడు.

“చక్రవర్తిగారు కావాలి. కాస్త పిలుస్తారా?” అన్నాడు వాణీనాథం.

ఆయన రవంత ఆశ్చర్యంతో “అయామ్ చక్రవర్తి! మీరెవరో నాకు తెలీదు” అన్నాడు.

నిశ్చేష్టుడై ఆయన వంకే చూస్తూ వుండిపోయాడు వాణీనాథం.

ఆయన విసుగు స్పష్టంగా తెలియచేస్తూ, “ఎందుకొచ్చారని అడుగుతే సమాధానం చెప్పరేమిటి? పొద్దుటే

డిస్టర్బ్ చేయటంకాక....” అనబోతుంటే వాణీనాథం అందుకొని, “సారీ సార్! మీరు వసంత భర్త చక్రవర్తి గారేనా?” అన్నాడు:

ఆయనకి కోపం వచ్చింది. “నేను వసంత భర్తను కాదు. వసంత నా భార్య” అన్నాడు.

ఆయన కెందుకో_పం వచ్చిందో, తనడిగిన ప్రశ్న లోని అనౌచిత్యమేమిటో వాణీనాథానికి అర్థమయింది.

“సారీ, నా ఉద్దేశ్యం అది కాదు. నాకు పరిచయమైన వ్యక్తి మీరు కాదు....” అంటూ అయోమయంతో ఏమనాలో అర్థంకాక అర్థోక్తిలోనే ఆగిపోయాడు.

ఆయన విసుగ్గా తలుపు వేసెయ్యబోతుండగా అప్పుడే అక్కడికొచ్చిన వసంత, “అయ్యో! అత నేనండి వాణీనాథం. మా క్లాసుమేటు!” అన్నది.

ఆయన ఆశ్చర్యంగాను, అపాలజిటిక్ గాను వాణీనాథం వంక చూసి, “సారీ, మీరెవరో తెలియక విసుక్కున్నాను” అన్నాడు.

“వాణీనాథం, వీరే మావారు. నిన్న నువ్వొచ్చి వెళ్ళాక వచ్చారు. నువ్వొచ్చి వెళ్ళినట్టు చెప్పాను. సమయానికి ఇంట్లో తను లేకపోయినందుకు నొచ్చుకున్నారు” అన్నది వసంత.

“సారీ, మిమ్మల్ని ఇంత సేపూ నిలబెట్టే మాట్లాడాను. లోపలకు రండి!” అన్నాడు చక్రవర్తి.

వాణీనాథం అయోమయంగానే లోపలికి వెళ్ళి కుర్చీలో కూలబడ్డాడు. వసంత లోనికి వెళ్ళి ముగ్గురికీ కాఫీ తెచ్చింది.

“ఏమిటి, యింత పొద్దుటే వచ్చారు? పైగా ఏదో అనిమితంగా వున్నట్టున్నారు!” అన్నాడు చక్రవర్తి

స్నేహపూర్వకంగా నవ్వుతూ.

వాణీనాథం భార్యాభర్త లిరువురి వంక చూసి, "నేను ఓ పెద్ద చిక్కులో పడ్డాను. చక్రవర్తి అని పేరు చెప్పుకొని ఓ వ్యక్తి నాకు పరిచయమయ్యాడు. మిమ్మల్ని గతంలో నేను చూసి వుండకపోవటంవల్ల అతనే చక్రవర్తి అని చెబితే నమ్మేశాను" అంటూ ముందు రోజు జరిగిన సంగతంతా అరమరికల్లేకుండా చెప్పేశాడు.

అయితే వసంత జారి పడబోతుంటే తను పట్టుకున్న సంగతి మాత్రం చెప్పకుండా జాగ్రత్తపడ్డాడు. అకారణంగా తనమీద నర్మద అలిగిందని మాత్రం చెప్పాడు.

అంతా విని చక్రవర్తి, "వాడెవడో ఛీట్‌లా వున్నాడు. నా పేరు వాడుకొని మిమ్మల్ని బోల్తా కొట్టించాడు. ఈసారి వాడు కనపడితే సరాసరి నాకు ఫోన్ చెయ్యండి. వాడ్ని పోలీసుల కప్పగిద్దాం. నాకు డి. ఎస్పీ. తెలుసు. బొమికలు విరగ్గొట్టిద్దాం" అన్నాడు.

వసంత జాలిగా చూసింది వాణీనాథం వంక.

వాళ్ళిద్దరి దగ్గర సెలవుతీసుకొని రూంకి తిరిగొచ్చాడు వాణీనాథం. అతని మనసంతా అల్లకల్లోలమయిపోయింది.

ఈ నకిలీ చక్రవర్తి ఎవరు? ఏం కోరి తనను ఇలాంటి అప్రాచ్యపు పనికి నియోగించాడు? తనకెంత మోసం చేశాడు? తను వసంత వాళ్ళింటికి వెళ్ళటంవల్ల నే నిజం తెలిసింది. లేకుంటే చక్రవర్తి అతనే అనుకుని, వసంత భర్త అతనే అనుకొని తను ఇంకా మోసపోయి వుండేవాడు. ఇంకా నయం గాత్రి పోలీసులకి దొరికిపోకుండా జాన్సన్ రక్షించాడుగాని, లేకుంటే తన గతేమయి వుండేది?

జాన్సన్ని తల్చుకోగానే అతని మనసంతా కృతజ్ఞతతో నిండిపోయింది.

సరిగ్గా అప్పుడే జాన్సన్ వాణీనాధం గదిలోకి అడుగు పెట్టాడు. అతన్ని చూడగానే సిగ్గుతోను, అవమానంతోను కుంచించుకుపోయాడు వాణీనాధం. అతన్ని కూచోమని, చెప్పడానికూడా మాటలు రానట్టు అలాగే కళ్ళప్పగించి చూస్తూండిపోయాడు.

జాన్సన్ తనే గార్డెన్ కుర్చీ వాల్చుకొని కూచుని, "ఇంతకీ యింత సాహసమూ నీ నర్మద గురించేనా....?" అన్నాడు.

"నన్ను క్షమించు జాన్. నేనేదో మైకంలో పడి పిచ్చి పిచ్చిగా ప్రవర్తించాను. నా కళ్ళు తెరుచుకున్నాయి" అన్నాడు వాణీనాధం స్నేహితుడి చేతులు పట్టుకొని.

"నయం, పోలీసులకి చిక్కకుండా తప్పించుకోగలగటం చాలా అదృష్టం. వెంకన్న నమ్మకస్తుడు. నేనంటే గురి. మాట బయటకి పొక్కదు!" అన్నాడు జాన్సన్.

"నీకు ఋణపడి వున్నాను!"

"ఛ....మనలో మనకి ఋణాలేమిటి? ఇంతకీ నిన్న రాత్రి నీ రూం కెందుకొచ్చానో తెలుసా?"

"ఎందుకు?"

"నువ్వు చెప్పిన కంపెనీ పేరు మాకొచ్చిన టెండర్సులో లేదు. నువ్వు మా ఇంటికొచ్చి జనార్దనరావుగారి టెండరు తీసెయ్యమని చెపుతూ, శాంసన్ అండ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ వారు వేసిన టెండరు గురించి చెప్పావు చూడు...."

"అవును. అది చక్రవర్తినని చెప్పుకొన్న ఆ మోసగాడు చెప్పిన కంపెనీయే."

"ఆ పేరుగల కంపెనీ నుంచి అసలు టెండరు రాలేదు. టెండరు లేనిది, జనార్దనంగారి టెండరు లేకపోతే, కాంట్రాక్టు తమ కంపెనీకే వస్తుందని అతనెందుకు చెప్పాడో, నీ కెందుకు జనార్దనంగారి టెండరు తీయించేయమని చెప్పాడో అర్థంకాలేదు. నా పర్సనల్ డైరీలో నా సీట్‌కొచ్చిన టెండర్లు యితర వివరాలు నోట్ చేసుకోవటం నా కలవాటు. నువ్వెళ్లాక నా డైరీ చూస్తే ఆ కంపెనీ పేరే కనపడలేదు. ఆ మాటే నీకు చెప్దామని నీ రూంకొచ్చి చూస్తే నువు లేవు. అనుమానం వచ్చి మా ఆఫీసుకి పరుగెత్తుకొచ్చాను."

"నువ్వొచ్చి నా ప్రాణం కాపాడావు. ఇంతకీ ఆ డూప్లికేట్ చక్రవర్తి జనార్దనంగారి టెండర్ని ఎందుకు తీసెయ్యమన్నట్లో తమ కంపెనీ పేరు తప్పు యెందుకు చెప్పాడో అర్థంకావటంలేదు."

"నాకో విషయం స్ఫురిస్తోంది."

"ఏమిటది?"

"వాడెవడో జనార్దనంగారి శత్రువయి వుండాలి. అందుకే ఆయనకి కాంట్రాక్టు రాకూడదనే ఉద్దేశంతో నిన్నుపయోగించుకున్నాడు."

"వాడికి నన్నే ఉపయోగించుకోవాలని యెందుకు బుద్ధి పుట్టింది?"

"నీ అవసరం కనిపెట్టాడు. వాడికి నర్మదతో నువు తిరగటంకూడా యిష్టముండి వుండదు. నర్మదకి, నీకు చెడటం వాడికానందం కలగజేసింది. నిన్ను యిరికించాలనే ఈ పన్నాగం పన్నాడు. అటు జనార్దనం

టెండరు పోతుంది, నువ్వో పోలీసులకి చిక్కి నర్మదకి దూరమైపోతావు. నా ఊహే కరెక్టయితే నువ్వు మా ఆఫీసులో ప్రవేశించిన సంగతి వాడే పోలీసులకి ఫోన్ చేసి వుంటాడు!"

"దానివల్ల వాడికేం లాభం?"

"నువ్వు నర్మదకు దూరమవుతావు."

"కాని నన్ను పోలీసులు పట్టుకుంటే జనార్దనరావు టెండరు అల్మయిరాలోనే వుండిపోతుంది కదా!?"

జాన్సన్ తల విదిలించాడు. హేతుబద్ధంగా ఆలోచిస్తే వాణీనాథం చెప్పింది కరెక్టే!

ఆ డూప్లికేట్ చక్రవర్తి ఏ మాశించి వాణీనాథాన్ని పోలీసుల కప్పగించాలనుకున్నాడు?

"వాడు మళ్ళీ నిన్ను కలుస్తానన్నాడా?"

"ఆ మాటనలేదు గాని, యీ సాయంత్రం నాకోసం పబ్లిక్ గార్డెన్సుకి ఖచ్చితంగా వస్తాడు—ఆ టెండరు గురించి తెల్సుకోటానికి!"

"ఆల్ రైట్. సాయంత్రం నేను ఆఫీసునించి సరాసరి గార్డెన్స్‌కొచ్చేస్తాను. నువ్వు నాకోసం మెయిన్ గేటు దగ్గర చూస్తూండు. వాడి సంగతి తేల్చేదాం."

"సరే. నువ్వొచ్చేలోపలే వాడొచ్చేస్తే?"

"వాడ్ని మాటల్లో పెట్టు. సాధారణంగా వాడు నిన్ను యెక్కడ కల్సి మాట్లాడుతాడు, గార్డెన్స్‌లో?"

"ఆర్కియాలజీ మ్యూజియం పక్కనున్న గుబురు మొక్కల దగ్గర—నర్మద, నేను ఎప్పుడూ అక్కడే కూచుంటాం."

"ఆల్ రైట్ అక్కడే వుండు!"

వాణీనాథం ఉలిక్కిపడ్డాడు.

నర్మద గార్డెన్స్‌లోకొస్తోంది. మెయిన్ గేటు పక్కనున్న గోడపక్క ముఖం తిప్పేసుకొని క్రీగంట ఆమెనే గమనించసాగాడు.

నర్మద సరాసరి తమ సంకేత స్థలంలో పోయి కూచుంది. ఆమె ఎవరికోసం ఎదురుచూస్తోంది? తనకోసం కాదుగదా!

వాణీనాథంలో జిజ్ఞాస తలెత్తింది. ఆశ పుట్టింది. నర్మద తనని క్షమించేసి వుంటుంది. తనకోసమే అక్కడ యెదురుచూస్తోంది. అనుమానంలేదు!

వాణీనాథం ఆనందంగా అడుగులు వేశాడు. ఇంతలో వూహించని సంఘటన జరిగిపోయింది.

నర్మద పక్కనే చతికిలబడ్డాడో యువకుడు. వాడు ....వాడు....వాదెవడో కాదు నకిలీ చక్రవర్తి!

వాణీనాథం గుండె వేగంగా కొట్టుకోసాగింది. రక్తం సలసల మరిగిపోయింది. వాడ్ని పీక పిసికెయ్యాలన్నంత ఆగ్రహం వచ్చింది.

చురుగ్గా అడుగులు వేశాడు. గుబురు దగ్గరకు చేరుకున్నాడు. ఇంతలో వాళ్ళ మాటలు ఆసక్తికరంగా వుండటంతో చటుక్కున ఆగిపోయి వినసాగాడు. సరిగ్గా అప్పుడే జాన్సన్ అక్కడికి చేరుకున్నాడు. మాట్లాడవద్దని సైగచేసి, యిద్దరు గొంతు కూర్చున్నారు గుబురు వెనుక.

డూప్లికేట్ చక్రవర్తి అంటున్నాడు.

"నా మాట విను నర్మదా, ఆ లోఫర్ గాడు నిన్నేం సుఖపెడతాడు. వాడు మీ నాన్న ఆస్తికోసమేగాని

నీ కోసం కాదు నీ వెంట పడుతున్నది?"

"నువ్వు నాకేం చెప్పకు. ఆ రోజు నీ మాటలు నమ్మి అతన్ని అనుమానించాను. అతని కేరక్టర్ గురించి బాగా తెలిసి తెలిసి అతన్ని అనుమానించాను. అందుకు కుమిలి పోతున్నాను."

"నువ్వే నీ కళ్ళతో చూశావుకదా! ఆ వసంత గాఢ పరిష్వంగంలో నీ ప్రియుడు."

"స్టాపిట్! అసలు ఆ అనుమానం కలగజేసింది నువ్వు. ఆ ఆదివారం వాణీ దగ్గర్నుంచి మా యింటికొస్తూంటే హోటల్ సమీపంలో కనిపించావు. వాణీ యెవరో అమ్మాయిని మరిగాడని కావాలంటే యిప్పుడతను ఆమె దగ్గరకే వెళుతున్నాడనీ నాకు నూరిపోశావు. స్త్రీ సహజమైన అనుమానంతో నమ్మాను.

నన్ను తీసుకుని వసంత వాళ్ళింటికి వెళ్ళావు. అయితే మనం వెళ్ళిన సమయానికి వసంత మెట్లమీదినుంచి తూలి పడబోతే వాణీ ఆమెను పడకుండా ఆపి రక్షించాడు. ఆ దృశ్యం నేను, నువ్వుకూడా చూశాం. దానికి రక రకాలుగా రంగు పూసి, నా మనసులో విషం ఎక్కించావు. నేను ఆ వేడిలో వాణీని దూషించాను. అతను అభిమానపడి వెళ్ళిపోయాడు. అతని మనసు గాయ పడింది."

"అదేమిటి, ఆ రోజు నిజంగానే అతను వసంతతో రాసక్రీడలు...."

"ఇంకొక్క మాట అదనంగా వాగితే నీ నాలుక తెగి పోతుంది. ఈ రోజు ఉదయం వసంత వచ్చి నాతో అన్ని విషయాలు చెప్పింది. వాణీ ఉత్త అమాయకుడని నిర్దోషని చెప్పింది. అతన్నెవరో తమ చెప్పు చేతల్లో

యిరికించుకుని పోలీసు కేసులో ఇరికించబోయారని కూడా చెప్పింది. వెంటనే వాణీ రూంకెళ్ళి క్షమాపణ చెప్పుకుందామని వెళ్ళాను. కాని అతను అప్పటికే ఆఫీసుకి వెళ్ళిపోయాడు. నా అదృష్టం బావుండి యిక్కడికొస్తాడేమోనని వచ్చాను. ఇక్కడికి రాకపోతే మళ్ళీ రూంకెళ్ళాను."

డూప్లికేట్ చక్రవర్తి పకపక నవ్వి, "ఇంకా నీ వాణీ నీకు దక్కుతాడనే పిచ్చి ఆశలో వున్నట్టున్నావు. నేనే అతన్ని నా వశంలోకి తెచ్చుకొని నిన్ను అడ్డు పెట్టుకొని చిన్న నాటకమాడాను. నీమీది పిచ్చి ప్రేమతో నేను చెప్పినట్లే చేశాడు. ప్రస్తుతం పోలీస్టేషన్‌లో రెస్టు తీసుకుంటున్నాడు...." అన్నాడు.

నర్మద అదిరిపడింది. "ఏమిటి నువ్వు చెప్పేది? పోలీసులేమిటి? అతన్ని అరెస్టు చెయ్యటమేమిటి? ఇది మరో నాటకమా?" అరిచింది.

"కాదు డియర్! నిజమే. నేనే స్వయంగా పోలీసులకి ఫోన్ చేశాను. పోలీసులు వచ్చేవరకు నేను అక్కడే వున్నాను.... నాకు దక్కని నువ్వు వాడికీ దక్కకూడదు. మరెవడికీ చిక్కకూడదు. వేలువిడిచిన మేనబావను నన్ను కాదని ఎవరో కోన్‌కిస్కాగాడిని ప్రేమించి పెళ్ళాడతావా? పొట్టకూటికోసం ఎక్కడ్నుంచో ఈ వూరొచ్చి గుమస్తా ఉద్యోగం చేసుకునే వాడిముందు నేను తీసిపోయానా? నా కసి తీరింది...." అని డూప్లికేట్ చక్రవర్తి ఏదో అంటుండగా వాణీనాథం ముందుకురికి, "నీ కసి తీరిందేమోగాని, నా కసి తీరలేదురా!" అంటూ అతని పీకపట్టుకున్నాడు.

అతని వెనకే జాన్సన్ ముందుకొచ్చి డూప్లికేట్

చక్రవర్తి చెంపలు శుద్ధి చేశాడు. ఇద్దరు కలిసి అతని ఒళ్ళు హూనం చేశారు.

వాణీనాథం కనిపించిన ఆనందంలో మైమరచిపోయిన నర్మద, "ఇక వదిలెయ్యండి, చచ్చిపోతాడు!" అనేవరకు యిద్దరు డూప్లికేట్ కి దేహశుద్ధి చేస్తూనే వున్నారు.

పిక్కబలం చూపించి పడుతూ లేస్తూ పారిపోయాడు డూప్లికేట్ చక్రవర్తి.

"మా మేనబావ వెంటారావు" అని పోతున్న డూప్లికేట్ ని పరిచయం చేసి, "నన్ను క్షమించు వాణీ, నిన్నను మానించి అవమానించాను!" అన్నది నర్మద వాణీనాథం రెండు చేతులూ పట్టుకొని.

వాణీనాథం గట్టిగా ఆమె చేతులు పట్టుకొని ప్రేమగా, ఆర్తిగా ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ తనకి ఎంతో మేలు చేసిన వసంతకు మనసులోనే కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాడు.

—:అ యి పో యి ం ది:—